

ਪੋੜੀ 7

ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਵ: ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿੰਦਗੀ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਚਾਰ ਯੁਗਾਂ ਜਿਤਨੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਸਿਰਫ ਇਤਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਭੀ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਏ, ਜੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਏ, ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਤੁਰੇ, ਜੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਬੰਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪੁਛਦਾ। ਭਾਵ, ਇਤਨੀ ਮਾਣ ਵਡਿਆਈ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਿਆਸਰਾ ਹੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂ?

ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਮਨੁੱਖ ਲੱਭਾ ਹੈ। ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਿ ਉਹ ਸੰਤੋਖੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਥਾ-ਕਤਿਬ ਕਾਮਯਾਬ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਪਾਉਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਉਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਦਰਿਦ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਮਤ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗਾਂ ਹਨ। ਜਿਤਨਾਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਹਨ। ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਅਗੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਣ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਤਮਿਨਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਮਿਨਾਨ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਸਰੋਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤੌਰ ਕੀ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਿਹਰ, ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੋਖੀ ਹੋ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਰਬ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਜੀਵ, ਜੰਤੂ, ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਲਵੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਥੋਥੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸਲ ਮਾਇਨੇ ਵਿਚ ਘਾਟੇ ਦਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਅਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ ਅਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਏ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਛੋਟਾ ਵਡਾ ਕਾਰਜ ਜੋ ਵੀ ਕਰੋਗੇ ਹਰ ਪਲ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਰਕਸ਼ ਵਿਚ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਗਤ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਪਾਉਗੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਦਾ ਅਜਪਾ ਜਾਪ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਘਰ ਕਰ ਜਾਏਗਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਮਿਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਸੱਖਣੇ ਹਨ ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਕੀੜਾ ਹਨ, ਦੇਸ਼ੀ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਦੇਸ਼ ਮੜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਗੁਣ-ਗੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁਣੀ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਵ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਉਪਚਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਣਵਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜੋ! ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਿਹਰ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ੀਲ ਸੰਜਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਦਯਾ, ਲੋਭ ਨੂੰ ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ, ਮੋਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਅੰਹਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

LESSON 7

Central Idea: Life without the remembrance of One Universal Creator

One may have a life of so-called Four Yugas and even if it becomes ten times more, all the people in the world may know him and go along with him, great may be his name and fame, yet if True One is not pleased, all is useless, worthless.

Why?

Have you ever find a satisfied person? Even after attaining wealth is the billionaire ever contented? Instead of an atmosphere of well being and fulfillment around the so-called successful man, the reverse is the case. The nearer you approach, the more you sense their wretchedness. They ask for more, and yet more! Infinite are their demands these can never be filled because the more they receive the more they desire. Desires always precede demands. Wherever they go, whatever they have, there is no sense of satisfaction and the ego will not let you retrace your steps.

Guru Nanak says after attaining all there is no satisfaction. One can be satisfied only if True One is pleased with you. Satisfaction has nothing to do with what you have, not your worldly attainments but your relationship with One Universal Creator. If you have established a relationship with Him, if you have succeeded in turning your face towards Him, having His grace, that decides whether you are contented or not. This is the meaning of attaining favor in His eyes. To find favor in His eyes means to stand facing Him, to have His grace. When you see His face in every face and feel His presence everywhere, then you find Him throbbing in all creatures; and when you begin to see Him everywhere, then you have found favor with Him. Any worldly attainments are worthless; it is a loss in a deeper sense. All your fortunes are no more than misfortunes, since the only fortune worth attaining is to find favor in His eyes. When this becomes yours only then you transcend the world. Then, whatever you do, your eye is on Him. You keep busy in works great or small, but never for a moment is He out of your mind. He is always present within you. This remembrance which is the unrepeatable repetition, gradually carves a place for you within His heart. Finding favor in His eyes, receiving His grace, your life is filled with bliss. Then you have nothing – and you have everything.

Those who are bereft of One Universal creator's remembrance, even if he amasses all fortunes, is rated the lowest of worms, and even the worst of sinners heaps abuse on him. None but True One can bestow you with good qualities. To miss Him is to miss all. Remember, He is the target, the only attainment. If the arrow of your life does not reach Him, no matter where it falls, you have failed. He makes the worthless worthy and fills you with qualities.

Guru Nanak says one universal remedy quenches all your thirst that is of Remembrance. Such a small dose of medicine – and it quenches all thirst, destroys all desires! When you face Him you become worthy of all attributes. Turn your face towards Him. Remember Him! As soon as True One's grace falls on you everything will change. When you have been accepted and have won His favor, then all deformities will be eradicated from the root cause and all ailments such as lust, anger, greed, infatuation, ego will fall all on its own and be converted into gentleness, compassion, contentment, love and modesty.